

EL PERFUM (II)

L'ús de substàncies oloroses per a comunicar olor agradable a l'ambient, així com als vestits i al cos humà, és tan antic que podem dir, sense por a equivocar-nos, que 5.000 anys abans de Jc. ja existia el perfum.

Els siris, babilonis, egipcis i hebreus utilitzaven substàncies aromàtiques en les seves cerimònies religioses, en els enterraments i en les diferents manifestacions de caire pagà. Palestina i Egipte foren durant força temps els principals productors de perfum. Un del més coneguts i que podríem dir que estava de moda en aquells temps era l'anomenat "perfum sant", els usos privats del qual eren prohibits. La seva recepta era aquesta: estorax, ònix, gálvan, encens i sal. Més tard s'hi afegiren a aquests ingredients el nard, el safrà, el costus i l'herba anomenada "àmbar del Jordà".

Són freqüents les referències que fa la Bíblia als perfums. Així, als funerals d'Herodes 500 esclaus portaven gerres plenes de perfums, i se sap que Jesucrist fou ungit de perfums i nards per Maria Magdalena.

Les dones egípcies, segons ho relaten antics documents, portaven damunt seu bossetes oloroses per a perfumar-se el cos. El refinat sensualisme dels grecs, per una altra part, va fer que tinguessin un perfum diferent per a cada part del cos humà: el marduix pels cabells, l'oli de palma pel pit i la cara, la menta pels braços i l'anèmona pels genolls i el coll. També era costum que els atletes grecs abans de lluitar, es freguessin els seus muscles amb bàlsams per tal d'assolir una major flexibilitat. Endemés, les botigues de perfums d'Atenes eren llocs de tertúlia on es reunia la gent per tal de discutir dels esdeveniments polítics o comentar notícies escandaloses.

També a l'imperi romà foren molt estimats els perfums i els cosmètics. Les dones, per exemple, es pintaven les pestanyes de negre i es tenyien els cabells amb essència d'aguileia. També utilitzaven el carmí pel llavis i la mandràgora dissimulava les arrugues de la pell.

Alguns perfumistes establerts a Itàlia foren coneguts per la preparació de pomades com la de regalia, feta amb mirra, lot, vi i mel. Era tant elevat el seu valor econòmic que la conservaven en gots d'alabastre tancats dins de gerres de plom.

A l'Edat Mitjana no varen pas prosperar les indústries de perfum. Només Espanya, a causa de la invasió dels àrabs, va conservar viu l'ús de perfums i cosmètics. Però a l'ésser expulsats els musulmans de la nostra península, foren els mossàrabs qui en monopolitzaren la seva fabricació, i mica en mica va arribar a ser tant o més destres que aquells en aquest art dels perfums. El descobriment d'Amèrica afavorí aquesta indústria, un dels productes més estimats de la qual n'era la pell espanyola o cuir delicadament perfumat amb ambre, mesc i algàlia. Guants, cinyells, armilles i saquets es venien a preus elevadíssims.

Fins a l'aparició de Jerònim Soler, anomenat "Brunswick" no es coneixen dates científiques de la fabricació de perfums. Es al seu llibre sobre la destilació publicat l'any 1.500 on aquest alquimista ensenya les diverses tècniques per a l'extracció de les essències dels vegetals.

El perfum arribà a França de la mà de Catalina de Mèdicis, que va aconseguir portar els millors perfumistes o alquimistes alemanys, divulgant-se ràpidament l'ús de pomades i guants perfumats. També es posaren de mode les pastes i nates de cacau i vainilla, provinents d'Espanya. Tota l'aristocràcia francesa gaudia d'aquests preparats i la moda traspasà les fronteres arribant a Anglaterra, on la reina Isabel I va fer fabricar unes capsetes de perfums per a posar-les al tocador, anomenades "sweet coffer".

Després de Cleopatra és Maria Antonieta una de les dones més apassionades pels perfums, essent els seus olors preferits els de la violeta i la rosa.

Encara que la fabricació de guants perfumats, olis i pomades continuava, és a l'any 1713 quan apareixen els primers sabons perfumats, i a l'any 1776 neix el primer gremi de perfumeria. Finalment, al segle XX França esdevé definitivament el bressol de la perfumeria, amb l'ajut de químics tan prestigiosos com Darcet, Leblanc, Robiquet i Chevreul. Aquesta categoria i prestigi dura encara i París és considerada la capital del perfum.

Us desitjo unes BONES I PERFUMADES FESTES !!!

Us dono a continuació, per tal que aquestes festes els vostres fills tinguin ocasió d'entretenir-se, una recepta de sabó casolà que podeu fer vosaltres mateixos. Aquest sí que neteja i treu les taques! I, si no, ja m'ho sabreu dir !!!.

SABO DE TARONJA

Oli de coco	5 Kgs.
Sosa càustica de 38 Baumé	2,5 Kgs.
Essència de taronja	15 grs.
Essència de canyella	15 grs.

En una cassola de ferro o d'alumini, poseu-hi primer l'oli de coco. Quan estigui a una temperatura de 36 graus C, afegiu-hi la sosa càustica i les essències i bateu-ho manualment o amb batidora, però molt depressa per tal que la temperatura no baixi. Tot seguit, aboqueu el líquid en capses, d'on el podreu treure al cap de dos dies. Ara bé, no el podeu tallar fins que hagin passat vuit dies.

Isabel M. Vera

Perruqueria GALERA

CASETES, 23
TEL. 842 01 53
LA ROCA

NOVES TÈCNIQUES I ESTILS
EN TALLATS, PENTINATS,
COLORS I MOLDEJATS.

ELS DESITJA
UN BON NADAL
I FELIC ANY NOU